

Jak se stát křesťanem?

Jak se stát křesťanem?

Mnozí lidé věří v něco, v nějakou moc, která je všude kolem nás. Je to něco velmi velikého, co nás přesahuje a člověk nemá vůči tomu žádnou odpovědnost. V takové NĚCO věří mnoho lidí. Ale nevěří, že to NĚCO je osobní Bůh. Patří jedno k druhému?

Možná, že patříš k lidem, kteří nevěří v takového Boha, který komunikuje, který tě chrání nebo trestá, se kterým můžeš mít osobní vztah. Ale je pro tebe přijatelné věřit v Něco Neviditelného, co můžeš potkat třeba při narození dítěte nebo v přírodě. V Něco, na co nemáš žádný vliv, Co ale žije za

vším nebo ve všem.

Jak vlastně vzniká víra?

1. Nejprve něco o pradávnejší víře v Bibli: Křesťané říkají, že Toto "Neviditelné" se ukázalo lidem. A také jim řeklo svoje jméno. Například křesťané vyprávějí příběh o keři na poušti, který hoří, ale neshoří. Je to takové tajemné. V tomto plameni ONO říká, jak se jmenuje: „JSEM, KTERÝ JSEM“. Pravda, to také není opravdu konkrétní jméno. Ale to NĚCO mělo zjevně hlas. A také řeklo ještě více: "Vyvedu tě." Vyvedu tě například ven ze života, který ti nic nedává, do života, ve kterém můžeš najít smysl a cíl.

Ti, kteří TO slyšeli, žili asi před 4000 lety. Tedy hodně dávno před námi. Už tušíme: ten velký Hlas, Hluk, Život nebo to, co nazýváme "Bohem", se nestará o čas. U Něho je všechno vždy zároveň. Nestará se ani o místa svého výskytu. Nejprve ti lidé, kteří Ho poznali, žili tam, kde je dnes Izrael. V tomto množství lidí (konkrétně v Izraelském národě) se později narodil Ježíš Kristus. Jako chlapec stál na moři a smál se a dováděl ve vlnách. Pak byl uveden do synagogy. Později se naučil zapamatovat si židovský Zákon a věřil všemu, čemu věřili jeho rodiče nebo všichni ostatní. Protože v té době byli všichni věřící, zbožní a bohabojní. Nemohli si to všechno jednoduše vysvětlit.

Pak v určitém okamžiku pocítil, že by měl odejít od rodičů a říct v synagoze, co se Mu přihodilo, když se Jeho hlava otevřela pro příchod Toho Všeho najednou. Přesně To, co on později - ve věku, kdy jiní zakládají rodinu - nazval výrazem "Otec", dokonce "Jeho" Otec. To je to, za co Ho náboženští vůdci obvinili - ostatní známe.

2. Nyní o tom, jak může vzniknout víra v nás: Může se stát, že se člověk ve svém malém životě může vyvinout ve zvědavého duchovního člověka, stejně jako tito lidé z Bible (tehdy před mnoha sty lety). Nejprve je to ona neviditelná Všudepřítomnost Čehosi, které nemá žádné jméno. Cítíš NĚCO v blízkosti třešňového stromu, kde křičí ptáci. Nebo když jdeš do sklepa. Nebo blízko nějakého člověka, který křičí bolestí.

Později se tě To může dotknout a řekne ti: "Tady jsem". Například, když potkáš někoho, kdo tě miluje. Nebo pokud držíš v náručí své vlastní právě narozené dítě. Nebo někde na nádraží. Nebo při čtení nějakého příběhu o Božím jednání v Bibli. Může se to také stát, když vstoupíš do nedotčeného sněhu a něco v tobě řekne: "Buď' ohleduplný! Měj úctu k čistotě života."

Někdy cítíš tuto jinou Přítomnost jako JEHO. Můžeš třeba stát u moře a slyšet, jak hovoří. Můžeš slyšet, jak říká: "Jsem vždycky zde a ty jen dnes. Pocházíš ze mě." - nebo něco takového. Někteří TO nazývají Bohem. Jiní TO vůbec nepojmenují. Ale kdo TO pozná, už nikdy nezůstane stejný jako předtím. Pak se s ním děje něco Nového. Mnozí se pak ptají: Co se mě to dotklo? To se nedá vrátit. Jak mohou vlny mluvit? Nebo ten okamžik mezi dvěma akordy? Jak to, že TO ke mě mluví? Jak to, že ke mně najednou NĚCO mluví, když jsem zamilovaný?

Tak to začíná. Zasáhne nás to. Uchopí nás to. Někteří mohou být z toho úplně rozerváni.

3. Víra dřívější a víra dnes: Ne úplně všechna tajemství, jak TO ONO vypadá a kde TO žije, byla lidem řečena a vysvětlena: TO, co zde k nám dnes mluví, TO také mluvilo i dříve k těm lidem na Středním Východě, kteří všechno, co slyšeli, zapsali a dnes to nazýváme Bibli. V tom dnešním Hlasu rozpoznáváme Boha z tehdejší doby. Je to tak mimořádné, a není TO vždy slyšet. Ale dobrá zpráva je: Nejsi s tímto Hlasem sám. Máš předchůdce, kteří Ho také slyšeli.

A k těm, kteří Ho přijímají, ten starý Bůh mluví také i dnes. K těm, kterým Ježíš řekl: "Když mě vidíte, vidíte Boha. Když vidíte, jaký mám vztah s lidmi, vidíte Boha. A když vidíte, jak trpím kvůli

tomu, co je zlé, pak vidíte Boha, jak trpí se mnou. Už mě nebudete vidět. Ale vždycky mě můžete objevit v lidech, kteří mě také milují, kteří trpí bolestmi. Nebo kteří milují váš život. Nebo kteří bojují, když lidé nedostanou práci. V těch žiji, a ve všech ostatních, například ve tvém lékaři, také ve tvém bratru, kterého nemůžeš vystát. A v tobě.”

To vše je stále ještě hodně riskantní a nemusí mít žádný šťastný konec. Protože jinak by všichni chtěli žít s Bohem. Ale někdy ani náboženští vůdci to nechtějí slyšet. Proto také Ježíš řekl: “Bůh má obličej, který vidíte na mě. A pokud na něj hledíte a věříte, že jsem zemřel za vaši zkaženost, za vaše viny, pokud jich litujete a prosíte za odpuštění, pak vám všechno odpustím, a pak jste moji sourozenci. A protože sourozenci jsou si podobní, můžete vidět Boha na mé i na své tváři.”

Takže můžeš věřit, že ten Neviditelný je všude a říká: “Jsem zde”. Nemusíš věřit, že Bůh má vousy a že sedí na mráčku, protože takový Bůh neexistuje. Ale můžeš věřit, že Bůh byl spatřen v Ježíši Kristu, že Kristus za tebe trpěl a zemřel, abys Mu mohl dát všechno, co tě tíží, aby ses Mu plně otevřel a prožíval s Ním krásný vztah. A můžeš věřit, že nyní je Kristus vidět ve všech lidech, kteří Mu věří – tak se stáváš křesťanem.

Pokud dojdeš až sem, jsi tedy také křesťan, jsi ale sám, pro sebe, osamělý, takový křesťan single.

4. Věřit spolu: Potom si však začneme uvědomovat, že máme (křesťanské) sourozence. A tak je hledáme. Pak je můžeme poznávat. To jde všude – nejnanejšeji v křesťanském sboru. Tam je vždycky najdeš. Pokud je chceš poznat blíže, mluvíš s nimi. Pokud to děláš déle, pak si uvědomuješ podobnosti a rozdíly jako u vlastních sourozenců. A člověk k nim tím více přilne, čím více spolu mluvíte.

Ale také je najdeš i všude jinde. To znamená, že v církvi jsou proto, protože tam si jsou někteří víc jisti, že patří k Bohu.

Může se však stát, že si je člověk časem až příliš jistý a jeho víra se pomalu vypařuje. Inu, i to ke vztahu s Bohem patří. Proto je dobré o vztah s Bohem pečovat. Jako v každém jiném vztahu. Mluvit spolu, prožívat spolu různá dobrodružství, mít se rádi.

Pokud budeš chtít vejít do křesťanské rodiny, tak se necháš někdy pokřtít. Pak budeš moci říct: “Ano, patřím k těm křesťanům, kteří pocházejí od Toho JSEM KTERÝ JSEM a mají Ježíše jako svého Pána i Bratra.

Ve křtu a později znovu a znovu ti TEN Neviditelný říká: “Jsi moje milé dítě, v tobě mám svoji radost a zalíbení.” To je to, co řekl i Ježíši, když byl pokřtěn. Pak budeš mít křesťanské sourozence. Mnoho a na celém světě.

Tak, a teď už to víš ☐

-šk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)